ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 353

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δικηγόρων διατάξεων..... 1
Περὶ ἐφέσεως ποινικῶν ἀποφάσεων..... 2
Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1923 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὑδροστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων»..... 3
Περὶ ἀτελοῦς ἐγγραφῆς προσφύγων σπουδαστῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου..... 4
Περὶ παραχωρήσεως τοῦ κτήματος Μέγα ρεῦμα (Γκολέμα Ρέκα) εἰς πρόσφυγας..... 5

Διατάγματα

Περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου εἰς τινας δήμους..... 6
Περὶ κυρώσεως γενομένης δαπάνης ἐκ δραχμῶν 100.000 πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου 7
Περὶ ἐκδόσεως τοῦ Γερμανοῦ ὑπηκόου Hans Englschalk..... 8
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου περὶ τὸ Ποιμενικὸν Διδυμοτείχου διὰ στρατ. ἀνάγκας..... 9

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δικηγόρων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Πτυχιοῦχοι τῆς Νομικῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου Σχολῆς ἐξακολουθήσαντες πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἐν ἀλλοδαπῷ Πανεπιστημίῳ, δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν ἐπ' ἀδείᾳ τοῦ δικηγορεῖν μετὰ ἓξάμηνον μὲν παρὰ δικηγόρῳ πρακτικὴν ἄσκησιν, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν τῷ ἀλλοδαπῷ Πανεπιστημίῳ σπουδαὶ διήρκεσαν ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον συνεχὲς ἔτος, ἄνευ δὲ πρακτικῆς παρὰ δικηγόρῳ ἀσκήσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ὡς ἄνω σπουδαὶ διήρκεσαν τοὐλάχιστον ἐπὶ συνεχῆ διετίαν.

2. Αἱ τοιαῦται σπουδαὶ πρέπει νὰ ἀποδεικνύωνται διὰ πιστοποιήσεως τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τῆς ἐκπροσωπούσης τὸ ἀλλοδαπὸν Πανεπιστήμιον, ἐπάγονται δὲ αὐτοδικαίως ἀναστολὴν τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ περὶ δικηγόρων Γ»ΟΓ' νόμου τοῦ 1911.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Γ»ΟΓ' περὶ δικηγόρων προστίθεται β' ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἡ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ὑπηρεσία, ἐν θέσει ὑπογραμματέως παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ἀναπληροῖ τὴν ἄσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος παρὰ Πρωτοδίκαις μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀπαιτουμένης τριετίας διὰ τὸν προβιβασμὸν καὶ παρ' Ἐφέταις».

Ἄρθρον 3.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1866 ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου καὶ 8)24 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος τοῦ δικηγορεῖν ν' ἀπολαύωσι καὶ οἱ ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον διατελέσαντες εἰς θέσιν ἐξομοιουμένην πρὸς βαθμὸν Πρωτοδίκου ἢ ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐὰν ἔχωσιν ἐν ταὐτῷ διατελέσῃ ἐπὶ 10 ἔτη ἐν συνόλῳ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3253 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1924 εἶνε ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐφ' ὧν ἐκτείνονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 6)24 Δεκεμβρίου 1923 Ν.Δ. «περὶ διορισμοῦ δικηγόρων τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου», ὑπάγονται πάντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ἐξομοιούμενοι, δυνάμει εἰδικῶν νόμων πρὸς ὑπουργικοὺς ὑπαλλήλους, ἀντιστοίχου βαθμοῦ, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ στρατολογίας.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3253 δικαίωμα περιορίζεται εἰς τὸν διορισμὸν ὡς δικηγόρων παρὰ Πρωτοδίκαις διὰ τοὺς ἔχοντας βαθμὸν κατώτερον τοῦ τμηματάρχου καὶ τοὺς ἐξομοιουμένους πρὸς τούτους, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὡς ἄνω ἀξιωματικῶν διὰ τοὺς ἔχοντας κατώτερον βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου.

Ἄρθρον 5.

Πτυχιοῦχοι τῆς Νομικῆς διανύσαντες ἐνιαυσίαν ἄσκησιν παρὰ δικηγόρῳ καὶ ἔχοντες ἐνὸς τοὐλάχιστον ἔτους δημοσίαν ὑπηρεσίαν μονίμου ὑπαλλήλου, ὑπηρετήσαντες δ' ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἔφεδροι, δύνανται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ Πρωτοδίκαις. Τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἀπολαύουσιν ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης καὶ γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων ἢ Εἰσαγγελιῶν, ἔχοντες πτυχίον νομικῆς καὶ διετῆ ὑπηρεσίαν ἓν τινι τῶν ἄνω θέσεων, ἐὰν περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ τὸ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἢ ὑπηρέτησαν δικαστήριον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἰσχύουσιν ἐπὶ ἓξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 147 τῆς 5 Ἰανουαρίου 1914 «περὶ τῆς ἐν ταῖς προσαρτωμέναις χώραις ἐφαρμοστέας νομοθεσίας καὶ τῆς δικαστικῆς αὐτῶν ὀργανώσεως».

Ἄρθρον 7.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1923 Ν. Δ. «περὶ προσόντων τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργανώσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων», προστίθενται τὰ ἑξῆς: πλὴν τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τῆς Εἰσαγγελίας αὐτοῦ, δι' ἃ δὲν ἰσχύει ὁ περιορισμὸς οὗτος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ διάταξις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ἀπὸ 27)29 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας» δὲν ἀποβλέπει εἰς τὰ ὑπὸ δικαστικῶν ἐν γένει γραφείων, ἐν

οἷς καὶ τὰ ληξιαρχεῖα, ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα καὶ πιστοποιητικά.

"Αρθρον 9.

Εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου ΓΨΟΓ' «περὶ δικηγόρων», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 365 προστίθεται «ὡσαύτως τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ξάνθης θεωρεῖται περιλαμβανόμενον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Κομοτηνῆς».

"Αρθρον 10.

Οἱ παρ' Εἰρηνοδικείοις διορισμένοι νομίμως δικολάβοι ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι δικολαβοῦντες παρ' αὐτοῖς, καὶ μετὰ τὴν τοποθέτησιν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις τούτοις, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου ΓΨΟΓ' «περὶ δικηγόρων» προβλεπομένου ἀριθμοῦ δικηγόρων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν νομοθ. διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Κ. Νίδερ.

---

(2)

Περὶ ἐφέσεως ποινικῶν ἀποφάσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 τῆς Ποιν. Δικ. περιπτώσεων ἔφεσις ἐπιτρέπεται καὶ ὅταν κατεγνώσθη ποινὴ φυλακίσεως ἐλάσσων τῶν τριῶν μηνῶν ἀναγγέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Αἱ ἐν εἰδικοῖς Νόμοις ἐξαιρέσεις διατηροῦνται.

"Αρθρον 2.

Ὁ ἐκκαλῶν ἀπόφασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 406 Ποιν. Δικ. διὰ τῆς ἐκθέσεως ἐφέσεως διορίζει ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ καταδικάσαντος δικαστηρίου, ἢ τοῦ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐφετείου δικηγόρου πρὸς ὃν ἐπιδίδονται κλήσεις, ἀποφάσεις καὶ οἱαδήποτε ἄλλα ἔγγραφα μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν εἰσαγγελικῶν τοιούτων.

"Αρθρον 3.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως προσφέρει ἐγγύησιν ἢ χρηματικὴν ἢ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ἴσης χρηματικῆς ποσότητος πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῶν ἡμερῶν φυλακίσεως εἰς ἃς κατεδικάσθη. Ἐὰν ὁ ἐγγυητὴς εἶνε ἐκ τῶν δικηγόρων θεωρεῖται ἀξιόχρεως ἄλλως ἡ ἐγγύησις κατατίθεται εἰς χρήματα κατὰ τὸ ἄρθρον 240 καὶ ἑπόμενα Ποιν. Δικονομίας. Ἡ ἐγγύησις δίδεται διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 4.

Ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 ἔφεσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

"Αρθρον 5.

Ἐὰν ὁ ἐκκαλέσας κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν μέχρι μηνὸς ἡ ἔφεσις εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐφέσεως ἄνευ κλητεύσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος, μετὰ 10 δὲ ἡμέρας ἂν κατεδικάσθη ὑπὸ Πλημμελειοδικείου τῆς ἕδρας τοῦ Ἐφετείου. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐφέσεως ἐκ τοῦ νόμου τούτου ἡ ἐκδίκασις γίνεται ἀναγιγνωσκομένων μόνον τῶν ἐν ἄρθρῳ 406 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐγγράφων ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς ἐξετάσεως μαρτύρων. Ὁ ἐκκαλέσας δύναται νὰ παρασταθῇ καὶ διὰ μόνου συνηγόρου, δυναμένου νὰ διορισθῇ καὶ διὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐκθέσεως, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπικολλᾶται δικαστικὸν ἔνσημον ἴσης ἀξίας πρὸς τὰ τέλη τοῦ συμβολαιογραφικοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντιγράφου αὐτοῦ.

"Αρθρον 6.

Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν δὲν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου γίνεται τούτου μνεία ἐν τῷ πρακτικῷ, θεωρεῖται δ' οὕτω ἡ ἔφεσις ὡς μὴ γενομένη καὶ ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφασις.

"Αρθρον 7.

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 6 ἢ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου ἐπὶ τῆς ἐφέσεως προσκαλεῖται ὁ καταδικασθεὶς διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐγγυητοῦ ἢ ἀντικλήτου νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν πρὸς ἔκτισιν τῆς ποινῆς. Ἐν ἀπειθείᾳ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς, ἐκκαθαρίζεται κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν ἡ ἐγγύησις εἰς βάρος τούτου ἐκλιπόντος καὶ ἐγγυητοῦ καὶ εἰσπράττεται, ὡς τὰ λοιπὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν τὰ ἐν ἄρθρῳ 242 Ποιν. Δικονομίας.

"Αρθρον 8.

Τὸ περὶ πολιτικῶν ἐπιδόσεων καὶ ἱκανοποιήσεων κεφάλαιον ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου καὶ ἂν δὲν παρίσταται ὁ πολιτικὸς ἐνάγων καὶ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἐφέσεως τοῦ ἄρθρου 406 Ποιν. Δικονομίας.

"Αρθρον 9.

Ἐκ τοῦ ε' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 406 Ποιν. Δικονομίας ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας», ἀντὶ δὲ τῆς ἐν αὐτῷ φράσεως «καὶ δύο τοὐλάχιστον μάρτυρας» τίθεται «δύναται δὲ νὰ καλέσῃ καὶ μάρτυρας».

"Αρθρον 10.

Ἀντὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ κατὰ τὸν νόμον ΓΧΞΘ' τοῦ 1910 βιβλίον ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων ἐφεξῆς ἐπικολλᾶται ἔνσημον μὲν τῶν ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων Πταισματοδικείου δραχ. 5, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκθέσεων ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων Πλημμελειοδικείου δραχ. 10 καὶ ἐπὶ ἀνακοπῶν κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐφετείου ἔνσημον δραχ. 20. Τὰ ἀνεξάντλητα φύλλα τῶν βιβλίων παραδίδονται πρὸς τοὺς ταμίας ἀντὶ μετρητῶν.

"Αρθρον 11.

Κατὰ τὰ λοιπὰ τηροῦνται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐφέσεις τοῦ ἄρθρου 1 αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 405 καὶ 406 δ. Ποιν. Δικον.

"Αρθρον 12.

Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 264, 265, 266, 274, 275 Ποιν. Δικον. ἐγκληντήριον οὔτε συντίθεται οὔτε κοινοποιεῖται.

"Αρθρον 13.

Ὁσάκις κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Πλημμελειοδικῶν ἢ Ἐφετῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταδίκης ἢ μὴ ἐφεξῆς ἐκδίδεται τοιοῦτον ἐκ τοῦ γεγονότος τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14—17 τοῦ Β.Δ. 19 Μαΐου 1923 «περὶ ὀργανώσεως δικαστικῶν γραφείων» ἐπὶ ἑκάστου τοιούτου πιστοποιητικοῦ ἐπικολλᾶται πρόσθετον δικαστικὸν ἔνσημον δραχμῶν 12.

"Αρθρον 14.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 338 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἔξοδα τῆς ἐρήμην διαδικασίας ἐφεξῆς καταβάλλονται δι' ἐνσήμου ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀντὶ τῆς διὰ προσαρτήσεως γραμματίου ταμείου ἢ εἰσπράκτορος.

"Αρθρον 15.

Ἀντὶ τῆς ἐν ἄρθρ. 41 καὶ 262 λέξεως «πάντες» τίθεται ἡ λέξις «τρεῖς».

Πᾶσαι αἱ ἐκδεδομέναι ἤδη καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἐξαν-

ρέσει τῶν περὶ φυγοδικίας, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως, ἐφόσον δὲν ἐξετελέσθησαν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ροῦφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ Λιβαθινόπουλος, Λ. Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Κ. Νίδερ.

(3)

Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1923 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1923 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, προστίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον.

«Τὸ Δημόσιον παρέχει τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ διὰ τὰ συναπτόμενα δάνεια, ἐφ' ὅσον τὸ μεθ' ὧν συνομολογεῖ τὸ Ταμεῖον τὰ δάνεια ὕδρυμα, ἐξαιτεῖται καὶ τὴν ἐγγύησιν ταύτην».

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν περὶ Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων, μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς τῶν παραγράφων, ἐδαφίων καὶ ἄρθρων, ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 5 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

(4)

Περὶ ἀτελοῦς ἐγγραφῆς προσφύγων σπουδαστῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Θράκης καὶ Ρωσσίας πρόσφυγες σπουδασταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, τῆς Προπαιδευτικῆς τάξεως καὶ τῶν Προσηρτημένων Σχολείων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους ἐγγραφῆς καὶ τῶν δικαιωμάτων δι' ἐξέτασιν κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1925—1920 ἐφόσον προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἢ Σωματείου ἢ . Προσφύγων ἐμφαῖνον τὴν ἰδιότητά του ταύτην.

Αἱ προθεσμίαι ἐγγραφῆς τῶν κατὰ . ἐρω ἀτελῶς ἐγγραφομένων, παρατείνεται μέχρι τέλους ωβρίου 1925.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸ ιτίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, οὗτ. ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 5 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος Κανακάρης, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

(5)

Περὶ παραχωρήσεως τοῦ κτήματος Μέγα Ρεῦμα (Γκολέμα Ρέκα) εἰς πρόσφυγας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ε. ἔ. ψήφισμα τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συντακτικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου κλπ...», μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Ν. Διαταγμάτων Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 437 καθορισθὲν δασόκτημα Γκολέμα-Ρέκα (Μέγα Ρεῦμα) κείμενον ἐν τῇ περιφερίᾳ Ναούσης καὶ δωρηθὲν εἰς τὸν τ.. Βασιλέα Κωνσταντῖνον, παραχωρεῖται εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῶν ἐκεῖ ἐγκατασταθέντων προσφύγων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου εἰς τινας δήμους».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου εἰς τινας δήμους» εἶνε ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου ἐνεργεῖται δι' ἀμέσου ψηφοφορίας καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν δημοτικὴν περίοδον εἰς τοὺς δήμους καὶ οὐχὶ τὰς πόλεις μόνον, ὧν ἡ ἕδρα εἶνε πρωτεύουσα νομοῦ τοὺς ἔχοντας πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἡ τοῦ ἑρμηνευομένου Ν. Διατάγματος. Ἀπόφασις Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν, ἐκδοθεῖσα ἐπὶ ἀντιθέτῳ ἑρμηνείᾳ, ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει παντὸς ἐκλογέως τοῦ οἰκείου δήμου, ἐγχειριζομένῃ εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐν οἷς δήμοις ὁ Δήμαρχος ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὸ λειτούργημα τοῦ οὕτως ἐκλεγομένου Δημάρχου διαρκεῖ καθ' ὅλην τὴν δημοτικὴν περίοδον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Α. Χατζηκυριάκος, Γ. Κογκόπουλος, Δ. Ταντσαλίδης.

---

(7)

Περὶ κυρώσεως γενομένης δαπάνης ἐκ δραχμῶν 100,000 πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ γενομένη εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουργείου Ἐνόμου Τάξεως δαπάνη ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100,000) λόγῳ διαθέσεως ἰδιαιτέρων μέσων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου, ἤτοι κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον π. ἔτους.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ραῦφος, Ι. Κούνδουρος, Α. Ταβουλάρης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

---

(8)

Περὶ ἐκδόσεως τοῦ Γερμανοῦ ὑπηκόου Hans Englschalk

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει· α') τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 12 Μαρτίου 1907 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας συνθήκης «περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν», κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου ΓΣΚΓ' τῆς 10 Ἰουνίου 1907, β') τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2—10 τοῦ νόμου ΒᾠΘ' τῆς 7 Φεβρουαρίου 1904 καὶ γ') τὸ ὑπ' ἀριθ. 440α τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1925 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐφετῶν, γνωμοδοτοῦντος ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις ἐκδόσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπομεν τὴν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ἔκδοσιν τοῦ Γερμανοῦ ὑπηκόου Hans Englschalk, κατηγορουμένου καὶ διωκομένου ἐπὶ ἁπάτῃ κατ' ἐξακολούθησιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3737 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς δεκατριμήνου φυλακίσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Κούνδουρος

---

(9)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου περὶ τὸ Πομωνικὸν Διδυμοτείχου διὰ Στρατ. ἀνάγκας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου ΓΣΙϚ' (3216) «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου πράξεως 2ας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ἀνάγκην καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Δημοσίου ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ γηπέδου τοῦ κειμένου παρὰ Πομωνικὸν Διδυμοτείχου καὶ ἐν τῇ καιλάδι Κιζίς-Ντερὲ μεταξὺ 13 καὶ 14 χιλιομετρ. δημοσίας ὁδοῦ Διδυμοτείχου Ὀρτάκιοϊ ἀνήκοντος εἰς τοὺς ἐν τῷ συνημμένῳ διαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι ἐμφαινομένους 27 ἰδιοκτήτας ἐκτάσεως, ὡς ἔγγιστα διακοσίων ἕνδεκα καὶ ἑβδομήκοντα ἓξ ἑκατοστῶν (211.76) στρεμμάτων ἀκαλλιεργήτου γῆς ὁριζομένου δὲ ὡς ἐν τῷ συνημμένῳ διαγράμματι ἐμφαίνεται ὑπὸ τῶν γραμμῶν α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, α.

Ὁ χῶρος οὗτος χρησιμοποιηθήσεται πρὸς ἐγκατάστασιν ἀεροδρομίου, ἣν κρίνομεν ἀπαραίτητον καὶ ἀναγκαίαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸς

Κ. Νίδερ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.